

הנערה החכמה

(גרסה איטלקית)

חי פעם דייג עני. הייתה לו אישה ושני ילדים - בן ובת. לא היה לו מזל רב בדייג. כשהטיל רשתות בים, הוציא רק דגיגים קטנים. שבקושי הספיקו לאוכל של משפחתו. אבל הוא המשיך לדוג ותמיד קיווה להצלחה במלאכתו. ויום אחד אמר לאשתו "יש לי הרגשה שהיום אצליח לדוג דג גדול. אולי הפעם נוכל לאכול לשובע. הדייג הטיל את הרשת לנהר וכשהתחיל למשוך אותה הרגיש - משהו כבד ברשת. "אולי באמת הצלחתי הפעם" חשב.

אך לא דג מצא ברשת אלא מכתש מזהב טהור. שמח הדייג ורץ עם המכתש הביתה. "ראו מה שעלה לרשת הפעם. המזל האיר לנו פנים!" אבל הבת שלו מיד הרגיעה את שמחתו "מה תעשה עם הדבר הזה. הרי לא נוכל לאכול אותו" אמרה. "אינך מבינה דבר" ענה לה אבא "אביא את המכתש למלך במתנה והוא בוודאי יגמול לי היטב על כך." "לך, תביא את המכתש למלך" אמרה הבת "אבל הוא יישאל למה הבאת לו מכתש ללא עלי." הלך הדייג לאמון המלך והביא לו במתנה את מכתש הזהב. אך המלך

לא היה מרוצה ונזף בו.
"טיפש! מה הבאת לי? מה אעשה
במכתש ללא עלי?"
הדייג העני לא ידע מה לענות ורק
לחש תחת אפו "אכן בתי צדקה."
"מה אתה שם ממלמל, טיפש?"
קרא המלך.
"אני אומר שצדקה בתי שאמרה כי
אני הולך אליך לשווא. היא אמרה
מיד שתכעס, כי לא הבאתי גם עלי
עם המכתש."
"כנראה יש לך בת נבונה אם כל כך
טוב מנחשת את מחשבות של
אחרים. אז נבדוק כמה היא באמת
חכמה." אמור לה להביא לי מחר
סלט אוי-אוי" אמר המלך "אבל דע
לך, אם לא תביא מה שאני רוצה,

"הנה הסלט אוי-אוי" אמרה.
המלך ראה את עלי חסה היפים
ורצה לטעום מהם. הוא שם את ידו
בקערה ואז המחטים נתקעו לו
באצבעות והוא התחיל לצעוק
מכאבים "אוי-אוי! הסלט - אוי-אוי!"
כשהכאב עבר אמר המלך לבת "את
נערה ערמומית. הצלחת הפעם.
אבל אעשה לך עוד מבחן אחד.
תצליחי בו, תקבלי פרס גדול ממני.
ולאו - תענישי קשה." ואמר לדייג
"תביא הנה את אשתך ואת בנך."
הלך הדייג ובקרוב חזר עם שניהם.
ובינתיים המלך אמר לטבח שלו
לצלול תרנגולת יפה.
כשכל משפחתו של הדייג הייתה
כבר לפניו, לקח המלך את

אעניש את שניכם."
חזר הדייג עצוב מאוד הביתה.
בוכה, מתייסר.
"מה קרה?" שאלו האישה והבת.
"המלך רוצה שבתנו תביאי לו מחר
סלט אוי-אוי, ולא, יעניש אותנו"
מספר הדייג לבתו.
"אל תדאג אבא. אלך למלך ואביא
לו מה שרצה" ענתה הבת.
למחרת בבוקר יצאה הבת לגינה
שלפני הבית, אספה עלי חסה יפים,
סידרה אותם יפה בתוך סל ובין
העלים הסתירה הרבה סיכות
ומחטים חדות.
בשעה שקבעו בא הדייג יחד עם
בתו אל המלך. הבת ברכה יפה את
המלך והגישה לא את סל החסה.

"ניצחת!" אמר המלך וציווה לשר
האוצר שלו לתת למשפחה סכום
זהב רב, ולנערה כספי נדוניה יפים.

התרנגולת וחילק אותה ביניהם. את
הראש נתן לדייג עצמו. את גב העוף
נתן לאישה, את הרגליים לבן הקטן
ולנערה עצמה נתן כנפיים.
"עכשיו" אמר לנערה "תסבירי למה
כך חילקתי את התרנגולת."
"הו, זה פשוט" ענתה "את הראש
נתת לאבא כי הוא ראש הבית וחייב
לחשוב איך לפרנס אותנו. את הגב
נתת לאמא, כי על גבה כל עבודות
הבית. את הרגליים קיבל אחי הקטן
כי עליו למלא כל השליחויות
ועבודות שבחוץ."
"ולמה לך נתתי את הכנפיים?" שאל
המלך.
"כי אתה יודע שהגיע זמני להינשא
ושאעוף מהבית בקרוב."